

ПРОЄРУЧИЦЯ

*Парафіяльний часопис храму Богородиці Проєручиці
Української Греко-Католицької Церкви*

М. ТАЛЛІНН

23 СІЧНЯ 2016 Р. Б. №04 (8)

*„ПРИЙМІПЬ ІЖПЕ ЦЕ Є ПІЛО МОЄ, ЩО ЗА ВАС
ЛАМАЄТЬСЯ НА ВІДПУЩЕННЯ ГРІХІВ“*

Неділя по Богоявленні. Гл. 1. Єв. 1.

† Прп. Теодосія, спільнотного життя начальника.

Тропар, глас 1: Хоч камінь запечатали юдеї* і воїни стерегли пречисте тіло Твоє,* воскрес Ти, тридневний Спасе,* даруючи світові життя.* Ради цього сили небесні взивали до Тебе, Життєдавче.* Слава воскресенню Твоєму, Христе,* слава царству Твоєму,* слава промислові Твоєму,* єдиний Чоловіколюбєць.

Тропар святому, глас 8: Потоками сліз твоїх Ти неродючу пустиню управив,* і з глибини зітхань Ти в трудах приніс стократні плоди,* і був Ти світильником вселенної, сіяючи чудесами, Теодосіє, отче наш.* Моли Христа Бога, щоб спаслися душі наші.

Тропар, глас 1: Коли в Йордані хрестився Ти, Господи,* Троїчне явилось поклоніння:* бо Родителя голос свідчив Тобі,* возлюбленим Сином Тебе називаючи,* і Дух у виді голубинім засвідчив твердість слова.* Явився Ти, Христе Боже,* і світ просвітив, слава Тобі.

Кондак, глас 1: Воскрес Ти як Бог із гробу у славі* і світ із собою воскресив,* і людське єство як Бога оспівує Тебе,* і смерть щезла.* Адам же ликує, Владико,* і Єва нині, від узів ізбавляючись, радується, взиваючи:* Ти, Христе, той, хто всім подає воскресення.

Слава: Кондак святому, глас 8: Насаджений у дворах Господа твого,* зацвів Ти красно преподобними твоїми чеснотами* і умножив Ти дітей Твоїх у пустині,* напоюваних струями твоїх сліз,* стадоначальнику Божий божественних дворів.* Тому зовемо Тобі:* Радуйся, отче Теодосіє.

І нині: Кондак, глас 4: Явився єси днесь вселенній* і світло Твоє, Господи, знаменувалося на нас,* що зі зрозумінням оспівуємо Тебе:* Прийшов єси і явився єси – Світло неприступне.

Прокімен, глас 1: Будь, Господи, милість твоя на нас, бо уповали ми на Тебе (Пс. 32,22).

Стих: Радуйтеся, праведні, у Господі, правим належить похвала (Пс. 32,1).

Прокімен святому, глас 7: Чесна перед Господом смерть преподобних Його (Пс. 115,6)

АПОСТОЛ: Послання до Євреїв 13:17-21

17 Слухайтеся ваших наставників і коріться, бо вони пильнують ваші душі, за які мають звіт дати; щоб вони це робили з радістю, а не зітхаючи, - бо це для вас некорисно. 18 Моліться за нас, бо нам здається, що маємо добре сумління, бажаючи у всьому поводитись добре; 19 тим більше ж прошу вас це робити, щоб якнайскоріше мене вам повернено. 20 Нехай Бог миру, що підняв з мертвих того, хто кров'ю вічного завіту став великим Пастирем овець, - Господа нашого Ісуса, - 21 зробить вас здібними виконувати його волю добрими ділами, здійснюючи у вас те, що йому любе через Ісуса Христа, якому слава по віки вічні. Амінь.

Алилуя, глас 1: Бог, що дає відплату мені і покорив народи мені.

Стих: Ти, що величаєш спасення царя і твориш милість помазаникові своєму Давидові і сімені його до віку.

Стих: Блажен муж, що боїться Господа, заповіді Його дуже любі йому.

ЄВАНГЕЛІЄ від Луки 6:17-23

17 Зійшовши з ними, він став на рівнім місці, й була там велика сила його учнів і людей вельми багато з Юдеї та з Єрусалиму, і з побережжя Тиру та Сидону. 18 Вони прийшли послухати його й оздоровитись від своїх недуг; і всі ті, що їх мучили нечисті духи, теж оздоровлялись. 19 Увесь народ намагався його торкнутися, бо сила виходила з нього й усіх оздоровляла. 20 Тоді він, звівши на своїх учнів очі, почав казати: "Блаженні вбогі, - бо ваше Царство Боже. 21 Блаженні голодні нині, бо ви насититесь. Блаженні, що плачете нині, бо будете сміятись. 22 Блаженні будете, коли вас ненавидітимуть люди, коли вас вилучать, коли ганьбитимуть вас та коли викинуть, як безчесне, ваше ім'я Сина Чоловічого ради. 23 Радійте того дня і веселіться, бо ваша нагорода велика в небі. Так само бо поводитися з пророками батьки їхні.

Замість Достойно, приспів: Величай, душе моя, царя – Христа, що хрестився в Йордані.

І ірмос, глас 2: Не зуміє ніякий язик достойно благохвалити, тривожиться й ум, і то надсвітній, коли оспіває Тебе, Богородице; одначе Ти, благая, прийми віру, бо любов нашу божественну знаєш, бо Ти є християн заступниця, Тебе величаємо.

Причасний: Явилася благодать Божа спасительна всім людям (Тт. 2,11).

В пам'ять вічну буде праведник, злих слухів не убоїться. Алилуя, трічі.

Євхаристійні чуда і зцілення? В наші часи?

56-річна жінка з Жешова (Польща) написала, що зцілилася від болю в коліні. Мешканка Ловіча також визнає, що в неї непояснюваним чином зникла пухлина молочної залози, діагностована лікарями.

Описи чудесних зцілень завдяки Частці Тіла Господнього прийшли до парафії св. Антонія в Сокулці.

«Хочу скласти свідчення зцілення від тривалого, докучливого болю в коліні. У мене були проблеми з ходінням, згинанням, ставанням навколішки. Щодня це був сильний біль. Це сталося 2 жовтня 2012 року, під час урочистості, трансльованої Телебаченням Tgwat. З великою покорою та вірою я брала участь у цьому молебні. За мить, стоячи навколішках, я відчула тепло у цьому коліні, і несподівано біль минув. Відтоді я нічого не відчуваю», — написала пані Марія з Жешова.

Історія зі зціленням жінки з Ловіча також пов'язана з Сокулкою. На пам'ять про перебування там знайомі привезли цій жінці образочки з коронкою до Пресвятого Таїнства. Жінка молилася тією молитвою, що вміщена на зворотньому боці образочка. Пізніше обстеження показали, що немає й сліду від раку.

«В день, на який було призначено обстеження, тобто 9 листопада минулого року, я відвідала святиню, де тривало виставлення Господа Ісуса у Пресвятих Дарах. Помолилася верицю, ввірила себе Господу Ісусу. Настала хвилина обстеження. Воно тривало досить довго і було здійснене дуже старанно. Не показало ніяких хворобливих змін, жодної пухлини», — написала пані Кристина з Ловіча.

Що ж таке Сокулка і що діється у парафії св. Антонія Падевського?

Щодня на всіх вівтарях світу відбувається чудо, найбільше з усіх можливих: переміна хліба і вина у Тіло і Кров Ісуса Христа. Однак, приймаючи святе Причастя, ми можемо торкатися Його тільки вірою, бо для наших почуттів доступні тільки незмінні фізично хліб і вино.

А в Сокулці 12 жовтня 2008 року сталося незвичайне. Під час св. Меси, яка у місцевому храмі розпочиналася о 8.30, під час уділення святого Причастя в одного зі священників випав з руки на сходи вівтаря освячений комунікант. Священик перервав причащення, підняв Тіло Господнє та, згідно з літургійними приписами, поклав його у *vasculum* — маленьку посудинку з водою, яка зазвичай стоїть обік Дарохранительниці і служить священикам для обмивання пальців після того, як вони причащають вірних. Євхаристійний хліб мав розчинитися в цій воді.

Після св. Меси с. Юлія Дубовська, ризнична зі згромадження Сестер-Євхаристок, які працюють у цій парафії, розуміючи, що комунікант буде розчинятися якийсь час, за повелінням о. каноніка Станіслава Гнєдзейка (настоятеля парафії) перелила вміст *vasculum* до іншої посудини та поставила в сейфі, що міститься у ризниці храму. Ключі від сейфу мали тільки вона сама та отець-настоятель.

За тиждень, 19 жовтня, у Місійну неділю, с.Юлія, яку настоять запитав, а що там із комунікантом, зазирнула до сейфа. Відкриваючи, почула тонкий запах прісного хліба. Відкривши посудину, побачила чисту воду, з комунікантом усередині, на якому видніла випукла плямка інтенсивного червоного кольору, на вигляд схожа на згусток крові. Вода у посудинці залишалася прозорою.

Сестра одразу ж повідомила настоятеля, який прийшов разом із місцевими священиками та місіонером, о.Річардом Гуровським. Усі були здивовані та захоплені зненацька побаченням.

Свідки були обережні і берегли таємницю, не забуваючи про значення того, що сталося, оскільки подія стосувалася освяченого Хліба, який силою слів самого Христа перетворюється на Його тіло. Дивлячись оком людським, було складно визначити, чи змінений вигляд фрагменту Комуніканта є наслідком органічної, хімічної реакції чи якогось іншого виду впливу.

Невідкладно повідомили Білостоцького митрополита, отця-архієпископа Едварда Озоровського, який прибув до Сокулки разом із канцлером курії, отцями-інфулатами та отцями-професорами. Всі були глибоко вражені тим, що побачили. Отець архієпископ звелів оберігати Комунікант, а також чекати і спостерігати, що з Ним буде далі.

29 жовтня посудину з Комунікантом перенесли до каплиці Божого Милосердя у плебанії (в домі священика) і вмістили у Дарохранительницю. Наступного дня, за рішенням архієпископа Едварда, Комунікант із видимою на ньому плямою вийняли з води і поклали на малий корпорал (спеціальний освячений шматок тканини, який стелять на вітар під чашу і дискос, де будуть хліб і вино для освячення). У такому вигляді Комунікант було знову вкладено у Дарохранительницю.

Три роки Комунікант зберігався у цій каплиці в такому вигляді, аж до урочистого його перенесення до храму, що відбудеться 2 жовтня 2011 року.

Протягом цілого року таємницю не розкривали. Думали, що робити далі, якщо це є якийсь Божий знак, який треба зрозуміти.

До середини січня 2009 року фрагмент Комуніканту зміненого вигляду природним чином висох і залишився у формі засохлої крові. Відтоді він свого вигляду не змінив.

У січні 2009 року архієпископ Едвард звелів піддати Комунікант патоморфологічному дослідженню, а 30 березня того ж року скликав церковну комісію для дослідження цього явища. У день Великого Четверга, 9 квітня 2009 року, за рішенням Його Високопреосвященства, храм св. Антонія Падевського у Сокулці було піднесено до гідності Колегіати, а також скликано Капітул Пресвятого Таїнства. До складу капітулу увійшли священики Білостоцької архидієцезії. Харизмою капітулу є турбота про культ і поширення вшанування Христа Євхаристійного.

Дослідження провели фахівці з Білостоцького медичного університету. В їхній відповіді вказується, що «надісланий на оцінювання матеріал подібний до тканини серцевого м'яза». Дослідження було проведено з використанням сучасних мікроскопів. «Ми спостерігали явище взаємного проникання структури комуніканту з волокнами серцевого м'яза. Тканина, що з'явилася на гостії, поєднана з ним нерозривно, що є важливим доказом того, що тут не могло бути жодного людського втручання, розташування клітинних ядер свідчить про те, що це клітини серцевого м'яза людини. Зазначені зміни відображають судому серцевого м'яза у період передсмертний, тобто агональний».

Професор Кароль Слівка з Інституту судової медицини в Бидгощі висловив готовність провести ДНК-дослідження. Однак архієпископ не бажає «далі його мучити». Матеріали про Євхаристійне чудо до Ватикану не було передано, офіційної церковної заяви про чудо немає; архієпископ Озоровський продовжує чекати і дивитися на плоди. Для публічного вшанування часточки Тіла Господнього було виставлено у спеціальній релікварії ще 2009 року; стверджується, що в подіях у Сокулці немає нічого, що порушувало би віру Церкви, радше вони зміцнюють віру. Напевно, зцілення стануть підтвердженнями цього. А свідчення, наведені на сайті парафії, уже досить численні.

Збірка 12 листів Митрополита Андрея Шептицького до мами **ВОСЬМИЙ ЛИСТ - «ПРИШЕДШЕ СОЛНЦУ НА ЗАПАД...»**

Моя Кохана Мамо!

Пригадуєш, Мамо, давню нашу розмову з о. Яцковським ще у Прилбичах, коли то ми сперечалися, якою то християнською чеснотою перш усього повинен відзначатися архієрей: чи гострою поведінкою, чи поблажливістю і милосердям, беззастережною відданістю букві законів, чи врешті дбати лише про спасіння душі відданого йому Богом народу й не звертати уваги на які то не були б умовини чи обставини матеріального життя. Тобто пам'ятаєш, Мамо, ми тоді спинилися на двох підходах-аспектах, на двох вихідних точках, які, по суті, покриваються, а різняться лише шляхами підходу і спасіння душі шляхом віри й молитви й спасіння душі шляхом створення такого духовного і матеріального довкілля, щоб віра й молитва самі виникали із цього життєвого довкілля. І Ти тоді, Моя Найдорожча Мамо, і о. Яцковський, цей перший, якби так можна сказати, семафор на шляху мого життя, сказали, що цей другий шлях є неможливий у сьогоднішніх обставинах нашого життя. Він був би тоді можливий, коли б можна було докорінно змінити русло життя. А я думаю, Мамо, що через пізнання нашої духовності, через взаємне пізнання себе й других, завдяки контролю самого себе й завдяки повільного, не накиненого згори проникання цього найвищого ідеалу, яким є спасіння душі, Бог дає Свою ласку, яку кожний з нас може мати, але не кожний знає про неї і тому не кожний хоче її. І я, Моя Кохана Мамо, вже тоді, хоч о. Яцковський не завжди зі мною годився, казав, що тільки вірити й молитися, а вслід за тим сповняти професійні обов'язки – це надто мало, якщо йде про священика-душпастиря.

Навіть порівняння душпастиря із батьком родини, який опікується враз із матір'ю своїми дітьми, блідне із порівнянням з душпастирем, бо воно обмежується до однієї комірки й то однотонної, під час, коли душпастир-священик чи не більш архиерей, має до діла із різноманітними, часто-густо навіть противними собі по складі своїм, комірками. І тут саме один підхід до всіх програє, а вслід за тим програє і пристосування букви закону до життя, замість життя до закону. Уже сьогодні, Мамо, я можу щиро Тобі сказати, що кожне слово, подане у формі наказу, викликає навіть поневільний спротив у людини, бо це є своєрідним задрасненням не так, може, амбіції, як вродженої кожній людині свободної волі згідно з наказом Бога, зате це ж саме слово, подане у формі, мовляв, «так не треба робити» чи навіть оповите проханням, щоб більше цього не робити, має багато більше успіху, як гострий наказ.

І таке мені трапилося – недавно, а що Господь поблагословив цей мій підхід, я зразу ж мав доказ, бо за Його ласкою я навернув до Нього одну душу.

Ти знаєш, Мамо, як я люблю св. Вечірню, ці повні чару, овіяні тисячоліттями часу псалмоспіви, такі глибокі, почуттям зв'язані з Богом, корінням своїм запуснені у людську душу. Ще в монастирі я завжди просив Отця ігумена, щоб мене, по можливості, назначував служити св. Вечірню. На жаль, тепер я не завжди можу бути навіть присутнім на св. Вечірні, але завжди з якоюсь внутрішньою радістю, а враз із свідомістю кінця життєвої мандрівки й звіту на Суді, відмовляю цю прекрасну пісню-молитву «Світе тихий» з цими так значущими словами про сонце, яке «приходить на захід».

І ось одного разу повідомлено мене, що в недалекому селі тамошній душпастир дуже рідко служить св. Вечірню, бо, користаючи з недільного дня, виїжджає до сусідніх «отців-собратів» на відвідини, а св. Вечірню, на яку багато вірних приходять, веде дяк. Користаючи із одного свобідного недільного пообіддя, я взяв фіакра й поїхав туди, перевірити, як мається справа, тобто, коли б справді парох виїхав, замість нього відслужити Богослужбу.

Коли ми вже під'їжджали під церкву, я велів затримати повозку, сказав фіакрові, щоб він пождав на мене й цих кільканадцять кроків пішов через невеличкий старий цвинтар, на якому гуторили гуртки селян, до захристії. Мене зустрів здивований дяк, але, побачивши мою василіанську рясу, зразу ж радісно усміхнувся і на моє запитання, чи сьогодні не буде пароха, бо я тоді буду служити, відповів, що пароха немає й зразу ж відкрив мені шухляду з ризами та вибіг з захристії. Не скінчив я ще помолитися перед Найсвятішими Дарами, як церква наповнилася повністю людьми. Почалася св. Вечірня, весь нарід співав (цікаво, Мамо, як ці селяни, які не дуже то розуміють старослов'янську чи, радше, староукраїнську мову, так напам'ять знають молитви-співи Богослужб – адже ж часи, коли всі вони вчилися із «Псалтиря» читати й писати, уже давно минули!) і я почував, що цю спільну мову з цими вірними селянами, жінками, чоловіками й дітьми, молитву Господь прийняв. І як завжди в такій хвилині мене огорнула радість, я сказав би навіть, якась своєрідна дитинна радість. А ще коли я увійшов до захристії, я завважив велике занедбання: скрізь усе було запорошене, а шиби вікон були просто матові від пороху.

Не думаючи довго, я підійшов до першого вікна, пальцем нарисовав на склі вікна хрестик і підписав: «Андрей», так же само на другому й третьому вікні, а потім подякував дякові за поміч і велів замкнути церкву.

Одначе дяк, тримаючи ключ в руках, якось несміливо спитав мене:

– Прошу отця духовного, чи я можу щось попросити?

– Прошу, скажіть! – відповів я.

– Тут є один чоловік, він уже на Божій постелі... Я не зрозумів і спитав:

– На чім?

– На Божій постелі, але він не хоче сповідатися і може померти без сповіді.

Щойно тепер я зрозумів, що «Божа постіль» це в нашому народі образне визначення смерті й подумав, що це за прекрасне означення! Його міг придумати тільки високоінтелігентий нарід!

– А чому не хоче? – спитав я. – Він парохіянин тутешній?

– Так! Так! – живо відповів дяк, – але... – і тут дяк замнявся – він сказав, що він... що він... в нашого отця пароха не буде сповідатися, хай навіть, Господи прости, до пекла піде... А не буде!

– Як він зветься? – спитав я.

– Іван Загайний, він тут недалечко живе, проти церкви, прошу отця духовного, я проведу! – з якоюсь надією в голосі відповів дяк.

Я рішив:

– Добре, замикайте церкву й ходім!

Щира й повна віри у милосердя Божа сповідь відбулася. А виходячи з хати Івана Загайного, я побачив збентеженого пароха, який, чекаючи на мене з дяком, почав мене перепрошувати:

– Все в порядку, отче парох! – сказав я, перебиваючи його подяку – Я вас сьогодні заступив, але вже під час чергових неділь я не матиму часу вас заступати! А записку я залишив вам на вікні в захристії. – І сідаючи на повозку фіакра, який, побачивши мене, під'їхав ближче, я додав:

– А на випадок смерті Івана Загайного прошу його законно похоронити. Він відбув генеральну сповідь.

Ти знаєш, Мамо, що вістка про моє «заступство пароха» поширилася блискавкою по цілій епархії, усюди служили св. Вечірні, а храми Божі є дбайливо доглянені. Але ніякого наказу в цій справі я не проголосив.

Твій син о. Андрей

В день св. Апостола Якова, сина Алфея

Розпорядок Богослужінь в храмі Борогодиці Троєручиці

Неділя 10:00 Служба Божа **Пн-Пт:** 09:00 Служба Божа

Кожної суботи о 10:00 недільна школа для дітей

Кожної останньої неділі місяця недільна школа розпочинається в неділю о 10:00 Святою Літургією. Запрошуються усі недільні школи Естонії.

*Видавець: Храм Богородиці Троєручиці, УГКЦ. Відповідальний: о. Олег Поп'юк.
Часопис видається на правах внутрішнього розповсюдження. Редакція не несе відповідальності за точність фактів, власних імен, цифр та інших даних.
Адреса: Laboratooriumi 22, Tallinn 10133 Тел: +372 583 52 562; www.ugcc.ee
e-mail: oleg.popiuk@gmail.com; <https://www.facebook.com/groups/512334138926807/>*